

nieniem zastosowań w teorii promieniowania pulsarów. Jest współautorem wielu pionierskich prac naukowych poświęconych liniowej oraz nieliniowej teorii relatywistycznej plazmy elektronowo-pozytonowej. W wyniku tych badań w latach 1985-1992 razem ze współpracownikami opracował Model Plazmowy Emisji Pulsarów znany w literaturze jako „Model Gruziński”. W ostatnich latach wraz z międzynarodową grupą współpracowników zajmuje się badaniami różnych aspektów astrofizyki pulsarów, mechanizmami powstawania radiowego, oraz rentgenowskiego i Gamma promieniowania, procesami zachodzącymi nad czapą polarną gwiazd neutronowych, generacją plazmy magnetosferycznej.

— DZIEKAN WYDZIAŁU HUMANISTYCZNEGO

Dr hab. Sławomir Kufel, prof. UZ

Sławomir Kufel studia polonistyczne w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Rzeszowie (obecnie Uniwersytet Rzeszowski) ukończył z wyróżnieniem w 1989 r. W latach 1989-90 był stypendystą Ministra ds. Młodzieży i Sportu. Historyk oraz teoretyk literatury i kultury, kognitywista, edytor - z Uniwersytetem Zielonogórskim (Wyższą Szkołą Pedagogiczną) związany od 1994 r. W roku 1997 uzyskał doktorat, a w 2004 habilitację na Wydziale Filologii Polskiej i Klasycznej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Od 2006 r. jest profesorem Uniwersytetu Zielonogórskiego. Jest kierownikiem Zakładu Literatury Dawnej, Bibliotekoznawstwa i Edytorstwa, współtwórcą specjalności *edytorstwo* oraz kierunku studiów *informacja naukowa i bibliotekoznawstwo*. W latach 2004-2005 był dyrektorem Instytutu Filologii Polskiej, natomiast w okresie 2005-2012 prodiakanem ds. Nauki Wydziału Humanistycznego.

Zainteresowania badawcze prof. S. Kufła skupiają się w obszarze nauk kognitywnych, a także na procesach literackich i kulturowych XVII-XIX wieku oraz edytorstwie. Jest twórcą metody badawczej - literaturoznawstwa kognitywnego, będącej nową propozycją w europejskich studiach nad literaturą. Ma w dorobku ponad 100 publikacji, w tym 6 monografii (dwie edycje krytyczne) oraz blisko 50 artykułów. Zajmuje się również redakcją wydawniczą prac indywidualnych i zbiorowych (np. *Historii Zielonej Góry*). Sprawuje opiekę promotorską nad dwoma otwartymi przewodami doktorskimi oraz kilkoma przygotowywanymi rozprawami. Uczestniczył też, bądź uczestniczy, w międzynarodowych projektach badawczych, prowadził wykłady gościnne, animował wydarzenia kulturalne (Francja

- Paryż, Versailles, Caen; Włochy - Lecce; Szwajcaria - Fribourg; Niemcy - Frankfurt/Oder, Potsdam). Był członkiem-założycielem Polskiego Towarzystwa Badań nad Wiekiem Osiemnastym, uczestniczy w radach naukowych czasopism, w latach 2008-2009 przewodniczył Radzie Naukowej Wojewódzkiej i Miejskiej Biblioteki Publicznej w Zielonej Górze.

Prof. Kufel posiada też duży dorobek w zakresie działalności dziennikarskiej, promującej literaturę i kulturę regionu - w latach 2001-2011 był członkiem zespołu redakcyjnego i redaktorem naczelnym Lubuskiego Pisma Kulturalno-Literackiego „Pro Libris”, w którym debiutowało wielu późniejszych, znanych także w Polsce, autorów. Ponadto brał udział w pracach Jury Lubuskiego Wawrzynu Literackiego (2004 - 2006), a w czasach studenckich współtworzył Grupę Poetycką „Draga”, której członkowie powołali następnie do życia kwartalnik „Fraza”.

Najważniejsze publikacje: *Nad „Ziemiaństwem polskim” Kajetana Koźmiana. Interpretacje i konteksty* (2000), *Twórczość poetycka Adama Jerzego Czartoryskiego* (2003), *Fragmenty mozaiki. Szkice i materiały z czasów oświecenia* (2009), *Wprowadzenie do literaturoznawstwa kognitywnego* (2011).

— DZIEKAN WYDZIAŁU INŻYNIERII LĄDOWEJ I ŚRODOWISKA

Dr hab. inż. Jakub Marcinowski, prof. UZ

Jakub Marcinowski urodził się w 1954 r. w Gorzowie Wlkp. W 1974 r. ukończył Technikum Melioracji Wodnych w Gorzowie Wlkp. i wytypowany przez swoją szkołę jako najlepszy uczeń, został przyjęty bez egzaminów na studia na Wydziale Budownictwa Lądowego i Wodnego Politechniki Wrocławskiej. W roku 1979 ukończył studia z wyróżnieniem. Jeszcze w trakcie studiów rozpoczął studia doktoranckie na wydziale, na którym studiował. W 1982 r. uzyskał stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie budownictwo na podstawie rozprawy zatytułowanej *Stateczność powłoki konoidalnej*. Po rocznej pracy w biurze projektów w 1983 r. został zatrudniony na stanowisku adiunkta w Instytucie Inżynierii Lądowej Politechniki Wrocławskiej. Pracował w Zakładzie Wytrzymałości Materiałów prowadząc zajęcia z zakresu bloku przedmiotów związanych z mekanią budowli.

W latach 1988-1990 pracował na stanowiskach profesorskich w uczelniach Iraku (Mosul University w Mosulu i Saddam University for Engineering and Science w Bagdadzie). W 2000 r. uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie budownictwo na podstawie rozprawy habilitacyjnej zatytułowanej *Nieliniowa stateczność powłok sprężystych*. W lutym 2002 r. został mianowany na stanowisko profesora nadzwyczajnego Politechniki Wrocławskiej.

Od października 2002 r. prof. J. Marcinowski jest pracownikiem Instytutu Budownictwa Uniwersytetu Zielonogórskiego. W latach 2002-2007 kierował Zakładem Konstrukcji Budowlanych. W październiku 2007 r. został wybrany dyrektorem Instytutu Budownictwa. Od września 2008 roku sprawował funkcję dziekana Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska Uniwersytetu

Zielonogórskiego. W kwietniu 2012 r. został wybrany dziekanem na kolejną kadencję.

